

Святло патрыярха

Прыхільнікі паэтычнага таленту Міколы Аўрамчыка святкавалі яго 95-я ўгодкі разам з юбілярам

Заслужаны работнік культуры Беларусі Мікалай Якаўлевіч Аўрамчык, гаварылі на імпрэзе, не толькі як паэт рэалізаваў талент. Ён і празаік, перакладчык. Святочную сустрэчы “Сваёй дарогай заповітай...” з нагоды юбілею ладзілі Дзяржаўны музей гісторыі беларускай літаратуры і Цэнтральная навуковая бібліятэка імя Якуба Коласа НАН Беларусі.

Такіх патрыярхаў у беларускай літаратуры больш і не згадаеш. Уявіце сабе: на літаратурную дзейнасць маладога паэта з Бабруйшчыны блаславілі Якуб Колас і Янка Купала. Сваімі парадамі дапамагалі ў творчасці Аркадзь Куляшоў і Кузьма Чорны, а сябрамі былі Максім Танк і Пімен Панчанка. Сам Мікола Якаўлевіч, з цеплынёй казалі выступоўцы, дапамог “стаць на крыло” многім паэтам. Зрэшты, найперш добры словы адрасавалі самому Патрыярху. Светлы талент яго не азмрочыла нават вайна, пад час якой юнак трапіў у палон і быў вывезены фашыстамі ў Рур, на каменнавугальныя шахты. А яшчэ была цяжкая пасляваенная праца на аднаўленні Данбаса. Паэт з глыбінкі збярог і ўвасобіў у творах той моцны беларускі жыццёвы аптымізм, якому і сёння многім можна ў яго павучыцца.

Ён родам з вёскі Плёсы Бабруйскага раёна, нарадзіўся 14 студзеня 1920 года. Першыя вершы апублікаваў ужо ў 37-м, працаваў у шэрагу перыядычных выданняў, выдаў шмат кніг. Напісаў раман “У падземеллі” (1986) і аповесць “Палон” (1989). Пераклаў на беларускую мову творы Дж. Байрана, А. Міцкевіча, Л. Украінкі, М. Джаліля, Г. Эміна, паэму М. Нагнібяды “Васілёк”.

Рыгор Арэшка